

не ходъхъ въ негови тѣ пажтища, но уклонихъ ся ^{въ}слѣдъ лихоимство, да зема-
хъ дарове, и извращахъ сѫдъ-тъ.

4 И събрахъ ся всички тѣ старѣшины Израилеви, та дойдохъ при Самуила въ Рамж, И му рекохъ: Ето, ты оistarѣ, а сынове тѣ ти не ходятъ въ твои тѣ пажтища: ^{въ}постави ни прочее царь за да ны сѫди, както иматъ всички тѣ народи.

6 Това нѣщо обаче не бы угодно Самуилу дѣто рекохъ: Дай ни царь за да ны сѫди. И помоли ся Самуилъ Господу. И рече Господъ Самуилу: Послушай гласть-
ть на людѣ-тѣ, за всичко що ти говорятъ; защото ^{въ}не отхвърлихъ тебе, но ^{въ}мене отхвърлихъ за да не царувамъ надъ тѣхъ. Споредъ всички тѣ дѣла който тѣ сторихъ, отъ който денъ гы съмъ възвѣлъ отъ Егъпетъ дори до тойзи денъ, като мя оставилъ, и служихъ на други богове, така правятъ и на тебе. Сега прочес послушай гласть-тъ имъ: но засвидѣтельствувай имъ явно, и ^{въ}покажи имъ обычай-тъ на царь-тъ, който ще царува надъ тѣхъ.

10 И говори Самуиль всички тѣ Господни словеса на людѣ-тѣ, които искахъ царь отъ него: И рече: ^{въ}Такъвъ ще бѫде обычай-тъ на царя, който ще ся въцари надъ въстъ: ^исынове тѣ ви ще зема, и ще си ^{въ}опрѣдѣля за колесницы тѣ си, и за конини свои, и за да тичатъ прѣдъ колесницы тѣ му. И ще си опрѣдѣля тысячи-
щеначалици, и петдесетоначалици: и да работятъ земѣ-тѣ му, и да жънятъ же-
твѣ-тѣ му, и да правятъ воински тѣ му ордѣдъ, потрѣбни тѣ за колесницы тѣ му. И дѣщери тѣ ви ще зема за миро-
варици, и готвачки, и хлѣбари: И ^ини-
ви-тѣ ви, и лози-та ви, и масличини-тѣ ви, по добри-тѣ ще земе, и ще ^{въ}даде на рабы-тѣ си. И десетъкъ тѣ на сѣянія-
та ви, и на лози-та ще зема, и ще ги дава на скопцы-тѣ си, и на рабы-тѣ си. И рабы-тѣ ви, и рабини-тѣ ви, и по добри-тѣ вы момчета, и ослы-тѣ ви, ще зема, и ще ^{въ}употрѣбява въ работи-тѣ си. Стада-та ви ще одесетструва: и вы ще му бѫдете раби. И ще выкате въ онзи денъ отъ царя си когото сте си вы избрали; но ^иГосподь не ще да вы послуша въ онзи денъ.

19 Людѣ-тѣ обаче ^{въ}не рачихъ да послушатъ Самуиловъ тѣ гласть; и рекохъ: Не, но царь ще бѫде надъ настъ: За да смы и ний ^икакто всички тѣ народи: и да ны сѫ-
ди

ди нашій-тѣ царь, и да излази прѣдъ настъ, и да ратува въ бойове-тѣ ни. И чу Самуилъ всички тѣ думы на людѣ-тѣ, и каза гы въ уши-тѣ на Господа. И рече Господъ Самуилу: ^{въ}Послушай гласть-тѣ имъ, и постави имъ царь. И рече Самуилъ на мѣжіе-тѣ Израилеви: Идѣте всякой въ градъ-тѣ си.

ГЛАВА 9.

1 И имаше единъ мѣжъ отъ Веніамина, на име ^иКисъ, синъ на Авіила, ^икойто бѣше синъ на Серора, а Сероръ синъ на Вехорада, а Вехорадъ синъ на Афіїх, мѣжъ 2 Веніаминецъ, силенъ съ крѣпость. А той имаше синъ, на име Сауль, избранъ, и прѣкрасенъ: и нѣмаше между Израилеви тѣ сынове человѣкъ по красенъ отъ него: ^иотъ рамена-та си и нагорѣ бѣше по высокъ отъ всички тѣ людѣ.

3 И ослици тѣ на Киса Сауловъ тѣ отецъ ся загубихъ: и рече Кисъ на сына си Саула: Земи сега сѣсть себе си единого отъ слуги-тѣ, и стани та иди да тѣреши 4 ослици тѣ. И минѣ прѣзъ гора-тѣ Ефремъ, и минѣ прѣзъ земѣ-тѣ ^иСалисъ, но не ^{въ}намѣрихъ; и минѣ прѣзъ земѣ-тѣ Саалимъ, но нѣмаше ^{въ}тамъ: и заминажхъ прѣзъ земѣ-тѣ Веніамино-5 въхъ, но не ^{въ}намѣрихъ. А когато дойдохъ въ земѣ-тѣ Суфъ, рече Сауль на служа-тѣ си който бѣше съ него: Ела да ся върнемъ, да не бы отецъ ми да оставилъ грыжен-тѣ за ослици-тѣ, и хване 6 да мысли за настъ. А той му рече: Ето, въ тойзи градъ има ^ичеловѣкъ Божій, и человѣкъ тѣ въ славенъ; всичко ^ищо рече става непрѣмѣнно: Да идемъ прочес тамъ: негли ни каже пажъ-тѣ ни, по който да 7 идемъ. И рече Сауль на служа-тѣ си: Но ако отидемъ, ^икакво да занесемъ на человѣкъ тѣ? защото хлѣбъ-тѣ ся сврши изъ съѣжды-тѣ ни: и нѣма даръ да занесемъ на человѣкъ Божій: що имамъ? И отговори пакъ слуга-та на Саула, и рече: Ето, намѣрува ся въ рѣкѣ-тѣ ми единъ четвъртъ сребренъ сикль, ^икойто ще дамъ на Божій-тѣ человѣкъ, за да ни каже 9 пажъ-тѣ ни. (Въ старо врѣмѣ въ Израиля, когато нѣкой ^иотиваше да попыта Бога, думаше така: Елате, да идемъ при гла-
дачъ-тѣ; защото сегашній пророкъ ся на-
зывающе въ старинѣ ^игладчъ.) Тогазъ рече Сауль на служа-тѣ си: Добра е дума-та
ти: Ела да идемъ. И тѣй отидохъ въ градъ-тѣ, дѣто бѣше человѣкъ-тѣ Божій.

^a Ихъ 18; 21. 1 Тим. 3; 3.
^b 6; 10.

^c Втор. 16; 19. Исаил. 15; 5.

^d Гл. 19; 20. Втор. 17; 14.

^e Оса 13; 10. Давид. 13; 21.

^f Винкъ Ихъ 16; 8.

^g Гл. 10; 19; 12; 17; 19.

^h Оса 13; 10; 11.

ⁱ Ст. 11.

ⁱ и Винкъ Втор. 17; 16 и др.

^j Гл. 10; 25.

^k Гл. 14; 52.

^l 3 Цар. 21; 7. Винкъ Иез. 46; 18.

^m Прит. 1; 23—28. Иса. 1; 15. Мих. 3; 4.

ⁿ Иер. 44; 16.

^o Ст. 5.

^p Оса 13; 11.

^q —

^r Гл. 14; 51. 1 Лѣт. 8; 33.

^s 9; 39.

^t Гл. 10; 23;

^u 4 Цар. 4; 42.

^v Втор. 33; 1. 3 Цар. 13; 1.

^w Гл. 3; 19.

^x Винкъ Слд. 6; 18; 13; 17.

^y 3 Цар. 14; 3. 4 Цар. 4; 42.

^z 8; 8.

^{aa} Быт. 25; 22.

^{ab} 2 Цар. 24; 11. 4 Цар. 17; 13.

^{ac} 1 Лѣт. 26; 28; 29; 29. 2 Лѣт.

^{ad} 16; 7, 10. Иса. 30; 10.

^{ae} Амос. 7; 12.